

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143309184/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

— Et Leve endnu vil jeg udbringe, sagde han — Et Leve for vor kære gamle Hædersmedlem Købmand P. A. Birk der har gjort voldsomt meget til at Søby er blevet til den Storstad den er blevet til Købmand P. A. Birk længe leve og lad os (surre, surre) tage hans trofaste Husbestyrerinde Frøken Solberg med hun lider ganske vist af Hundesyge (Latterhyl), men Herregud saa lider vi andre vel af noget andet de længe leve og maa jeg saa mens jeg er ved det byde alle min kære Brødre og Søstre et hjerteligt Velbekomme Kaffen og Cigarerne vil blive serveret paa Verangdaen velbekomme allesammen og en Tak til Værten fordi han har gjort sit bedste med Maden . .

Her blev der stukket Taleren et Telegram i Haanden. Han aabnede det og sagde bevæget:

— Svar fra vor kære højtelskede Fyrste!

Alle rejste sig. Formanden læste Telegrammet højt:

„Bringer Søby og Omegns Fugleskydningsselskab min hjerteligste Tak og Genhilsen

Hurraraab og Jubel!

Jokum Rex.“

Taleren putter Telegrammet i sin Tegnebog og fortsætter:

— Hvor var det jeg slap . . ? Naa det er sandt det var ved Værten . . . Hov hvor er De henne Ferdinandsen? Vi vil gerne sige Tak for Mad . . . (Værten viser sig beskedent i Døren til Anretterværelset) . . . Tak Tak Ferdinandsen De er en dygtig Mand bare alle var lige saa dygtige hver i sit Fag og saa Velbekomme igen allesammen Kaffen staar paa Verangdaen til højre for det trækker til venstre!

Plump! og op igen og ud paa Verandaen . . .

Derude sad man saa mætte og trygge i den lune Sommeraften og stirrede frem over de dampende Enge mod den bedste af alle Fødebyer, hvis Gaslygter lyste og smilede fredeligt i Horisonten . . .

Derude sad ogsaa Skovrider Treschau og Michaela Løvenfeldt alene og isoleret . . .

Men det øvrige Selskab dannede én stor leende Klynge:

— Man har det sgu godt i det lille Fladland! sagde

Bagermester Krumbach og skænkede i Kognaksglassene.

— Det har man! nikkede Tolder Knagsted — Skaal, Hr. Krumbach!

— Skaal, Skaal, Toidkontrolør! Og skide være mæ'et! raabte Bageren livsglad — Og lad vos ta' Maleren med, hvis han kan taale det, ha, ha!

— —
Klokken 9½ begyndte Dansen med en Festpolonaise Salen tre Gange rundt.

Derpaa fri og lovløs Dans efter enhver's Temperament og Evne.

Ungdommen, der utaalmodigt havde ventet udenfor under Træerne, medens Fædrene aad, brød nu ind af alle Døre.

Gulvet var snart én hvirvlende, stampende og svedende Menneskeklump.

Selv de ældre skaanede sig ikke. Byens to vægtigste Kvinder, Fru Urmager Winge og Fru Smedemester Kastbjerg, var endog de fremmeste i Rækkerne. To hundrede Pund vejede de levende Vægt; men Tyngdeloven eksisterede ikke for dem. De gav sig viljeløst hen i Dansen og lod staa til; ske, hvad der vilde!

— Mutter, Mutter! skreg Urmageren — Husk dog paa din Astma!

— Man glemmer den, Topelius! skreg Fruen tilbage; og hendes Ansigt var at skue som Solen, naar den en Oktoberaften synker i Vest ...

Paa Stoleværkerne langs Væggene sad Matronerne og de ældre uafsatte Ungmøer. To og to sad de og stak Hovederne sammen og hviskede:

— Ja, hvad mener De om Pastorinde Sørensen, Fru Henriksen!

Fru Henriksen mente, at man burde beherske sine Lidenskaber.

— Ja, hvor gled Menneskeheden ellers hen! sagde Frøken Carlsen. (Alder 37.)

— Og nu Frøken Løvenfeldt, der igen er løbet sammen med Skovrideren!